

Sajarah Sing Kapendem saka Ayat Patang Puluh - Nomer Patbelas

Bebaya Kapindho - Bagéan Siji

Jeff Pippenger

2026-06-05

Ing artikel sadurungé kita wis nyelaraské ciri-ciri profetik saka kalasangka kaping lima, yaiku bilai kang kapisan, karo undhang-undhang Minggu sing bakal enggal teka. Kanthi nganggep kalasangka kaping lima minangka sing kapisan saka telung kalasangka pungkasan, saka pendekatan manawa sing kapisan nggambarake sing pungkasan, iku nyelaraské peran profetik Islam ing bilai kang kapisan karo lindhu ing Wahyu pasal sewelas. Aku nampa sawijining layang elektronik saka kanca ing dina sawisé kita ngrembug artikel iki ing pasamuwan Sabat, lan kancaku uga lagi nyoba nyelaraské kalasangka kaping enem, yaiku bilai kang kapindho, karo undhang-undhang Minggu sing bakal enggal teka. Iki minangka sawijining pendekatan kang sah, amarga telung kalasangka pungkasan iku telung bilai.

Lan aku mirsani, lan krungu ana malaekat mabur ana ing satengahing langit, ngandika kanthi swara sora, Bilai, bilai, bilai tumrap para kang manggon ing bumi, marga saka swara-swara kalasangka liyane saka malaekat telu, kang isih bakal muni! Wahyu 8:13.

Telung slomporet pungkasan iku minangka pralambang kang mligi ana ing sajroning pitu slomporet, kaya dene telung pasamuwan pungkasan iku mligi beda saka papat kang kapisan, lan telung segel pungkasan iku mligi ana ing sajroning pitu segel. Kasunyatan kenabian iki wis kerep katliti sajrone pirang-pirang taun. Saliyane nimbang pepadhang kang metu saka panimbang tumrap bilai kapisan lan kaping telu minangka pralambang alfa lan omega, kita uga kudu nimbang telung bilai iku minangka sawijining panrapan rangkep telu saka ramalan.

Panrapan telu-lapis tumrap pamedhar wangsit nedahaké yèn kabèh ciri pamedhar wangsit saka bilai kapisan lan bilai kapindho bakal ana ing bilai katelu. Bilai kapisan iku Islam saka Arabia lan bilai kapindho iku Islam saka Turki. Bilai kapisan kaparingaké kanggo “nyiksa” lan bilai kapindho kanggo “matèni” saprateloné manungsa.

Sangsara saka Bilai Kapisan

Lan marang wong-wong mau diparingi yèn padha aja matèni wong-wong iku, nanging supaya wong-wong iku kasiksa limang sasi; lan kasangsarané kaya kasangsaraning kala, nalika nyengat manungsa. ... Lan padha duwé buntut kaya kala, lan ana sengaté ana ing buntuté; lan kakuwasané iku kanggo ngrusak manungsa limang sasi. Wahyu 9:5, 10.

Pati saka Bilai Kapindho

Mulané para malaékat papat mau banjur dibébasaké, kang wus kasiyapaké kanggo sajroning sajam, sedina, sewulan, lan setaun, supaya matèni saprateloné manungsa. ... Lumantar telu iki saprateloné manungsa dipatèni, déning geni, lan déning kumelun, lan déning walirang, kang metu saka cangkemé. Wahyu 9:15, 18.

Rong perteloné manungsa sing ora dipatèni iku ora mratobat.

Lan wong-wong liyane sing ora dipatèni déning pageblug-pageblug iki, isih ora padha mratobat saka pakaryané tangané, supaya aja nyembah dhemit lan brahala-brahala saka emas, lan salaka, lan tembaga, lan watu, lan kayu, kang ora bisa ndeleng, ora bisa krungu, lan ora bisa mlaku; sarta padha uga ora mratobat saka patènan-patènané, utawa saka sihiré, utawa saka jinahe, utawa saka pencuriané. Wahyu 9:20, 21.

Pitu kalasangka iku nglambangaké pitu pageblug pungkasan, lan ing ayat rong puluh kalasangka-kalasangka mau katimbangan pageblug. Amérikah Sarékat iku sapratelon saka pakempalan telu rupa, yaiku naga, kéwan galak, lan nabi palsu, lan iku dipatèni minangka karajan kang kaping nem ing wektu angger-angger dina Minggu. Pati iku kelakon amarga pangibadah palsu, kang dilambangaké déning “pakaryaning tangané dhéwé,” yaiku “pangibadah” marang “setan-setan lan reca-reca saka emas, lan salaka, lan tembaga, lan watu, lan kayu,” uga déning “patèn-patèn,” “sihir-sihir,” “cabul,” lan “panyolong.”

Panyembahan palsu, sing dilambangaké déning panyembahan dina Minggu, iku “sebab” sing kudu disesali lan ditobati, nanging wong-wong mau ora gelem mratobat, mula “akibaté” yaiku sangsara lan pati sing digawa déning walang-walang Islam. Sanadyan saprateloning manungsa, yaiku Amerika Sarékat, dipatèni ing wektu angger-angger dina Minggu, rong pertelon liyané ora mratobat.

Bebendhu lan Malaékat

Bilahi kapisan lan bilahi kapindho cocog karo malaékat kapisan lan kapindho ing sajarah Millerit, lan sajarah mau diulang nganti temenan padha saben rinci ing sajarah satus patang puluh papat ewu. Sajarah satus patang puluh papat ewu iku sajarah malaékat katelu lan cocog karo bilahi katelu. Kaya déné pratandha-pratandha dalan ing sajarah Millerit diulang manèh ing sajarah satus patang puluh papat ewu, mangkono uga pratandha-pratandha dalan saka bilahi kapisan lan kapindho bakal diulang manèh ing sajarah malaékat katelu.

“Pesèn kang kapisan lan kapindho kaparingaké ing taun 1843 lan 1844, lan saiki kita ana ing sangisoré pangumuman pesèn kang katelu; nanging katelu pesèn iku isih kudu diproklamasèkaké. Saiki iki padha wigatiné kaya sadurungé, manawa pesèn-pesèn mau kudu diwedharaké manèh marang wong-wong kang lagi ngupaya kayekten. Kanthi pena lan swara kita kudu nglantaraké pangumuman iku, kanthi nuduhaké urutané, lan panrapan wangsit-wangsit kang nuntun kita marang pesèn malaékat kang katelu. Ora bisa ana pesèn kang katelu tanpa kang kapisan lan kang kapindho. Pesèn-pesèn iki kudu kita aturaké marang jagad lumantar terbitan-terbitan lan khotbah-khotbah, kanthi nuduhaké ing runtuting sajarah kenabian prakara-prakara kang wis kelakon lan prakara-prakara kang bakal kelakon.” Selected Messages, buku 2, 104.

Pakaryan kita minangka para siswa ramalan yaiku nggabungake pekabaran malaekat kapisan lan kapindho menyang pekabaran malaekat katelu. Tanpa rong pekabaran kang kapisan mau, ora ana pekabaran katelu, awit “ora bisa ana katelu tanpa kapisan lan kapindho.” Iki bener miturut ‘urutan,’ amarga manawa ora ana kapisan lan kapindho, mula kang katelu iku satemene dadi kang kapisan. Iki uga bener miturut ‘isi,’ amarga ciri-ciri ramalan saka kang kapisan lan kapindho iku nemtokake ciri-ciri kang katelu. Miturut matematika ora ana kang katelu tanpa kang kapisan lan kapindho, lan miturut ramalan ora ana pratandha-pratandha dalam ing malaekat katelu, manawa pratandha-pratandha dalam saka kang kapisan lan kapindho ditinggal metu.

“Allah wus maringaké pesen-pesen Wahyu 14 papané ing runtutaning ramalan, lan pakaryané ora kena mandheg nganti tumeka ing pungkasaning sajarah bumi iki. Pesen malaékat kang kapisan lan kang kapindho isih dadi kayektèn kanggo jaman iki, lan kudu lumaku sejajar karo pesen iki kang ndhèrèk sabanjuré. Malaékat katelu ngumandhangaké pepélingé kanthi swara sora. ‘Sawisé prekara-prekara iki,’ pangandikané Yohanes, ‘aku weruh malaékat liyané tumurun saka swarga, kagungan pangwasa gedhé, lan bumi padhang marga saka kamulyané.’ Ing pepadhang iki, pepadhangé kabèh telung pesen iku kaimpun dadi siji.” *The 1888 Materials*, 803, 804.

Pakaryan kita yaiku nduduhaké “ing garis sajarah kenabian prekara-prekara sing wis kelakon” ana ing gerakané para Millerit, “lan prekara-prekara sing bakal kelakon” ana ing gerakané satus patang puluh papat éwu.

“Pangéran badhé ngukum jagad iki merga pialané. Panjenengané badhé ngukum badan-badan agama merga padha nampik pepadhang lan kayektèn sing wis kaparingaké marang wong-wong mau. Pesen gedhé, kang nyawijèkaké pesené malaékat kapisan, kapindho, lan katelu, kudu diparingaké marang jagad. Iki kang kudu dadi bebaning pakaryan kita.” *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, jilid 7, 950.

Panggegabunganing piwulanging malaékat kang kapisan lan kang kapindho iku kang madhangi bumi nalika malaékat ing Wahyu wolulas tumedhak. Panjenenganipun ngandika, “‘Sawisé prekara-prekara iki,’ pangandikané Yohanes, ‘aku weruh malaékat liyané tumedhak saka swarga, kagungan panguwasa gedhé, lan bumi dipadhangi déning kamulyané.’ Ing padhang iki, pepadhanging kabèh telung piwulang iku kagandheng dadi siji.” “Padhang” kang magepokan karo “bumi” kang “dipadhangi” iku kaleksanan nalika “pepadhanging kabèh telung piwulang iku kagandheng dadi siji.” Pakaryan nggabungaké, garis ing sadhuwuring garis, telung piwulang iku kanthi nggawa sajarah Millerit dadi loro sing sejajar karo sajarahé wong satus patang puluh papat éwu, uga kudu kaleksanan tumrap telung bilai.

Rubuhé Babil, kaya kang diproklamasèkaké déning malaékat kapindho, ora bisa dipisahaké saka pekabarané malaékat kapisan. Pekabarané malaékat kapisan nandhai Rawuhipun Kristus kaping pindho ing taun 1843, lan nalika pekabaran iku kabuktèn gagal, akibat saka pekabaran mau ngasilaké rubuhé gréja-gréja Protestan. Akibat iku yaiku malaékat kapindho, déné sababé yaiku kagagalané malaékat kapisan. Saupama ora ana malaékat

kapisan, mesthi ora ana rubuhé Babil kaya kang diproklamasèkaké déning malaékat kapindho. Unsur kang ngiket sabab lan akibat iku bebarengan yaiku “wektu.” “Wektu” (1843) ora kelakon kaya kang diarep-arep, lan kagagalan iku nuwuhaké “akibat.” “Sababé” yaiku kasalahan anggoné netepaké yèn telung ramalan kang kanthi klèru wis disimpulaké déning Miller bakal rampung watara taun 1843. Telung ramalan iku, yaiku 1335, 2300, lan 2520 taun, diyakini déning Miller bakal pungkasané karo rawuhipun Kristus ing méga-méga ing taun 1843. Nalika ramalan-ramalan wektu kang kanthi klèru wis dipahami déning Miller iku kabuktèn gagal, prakara iku maringi alesan marang wong-wong Protestan kanggo nampik pekabarane malaékat kapisan, lan malaékat kapindho banjur teka. Malaékat kapisan iku “sabab,” lan malaékat kapindho iku “akibat.”

Pesen malaékat kang kapisan lan kang kapindho ora bisa dipisahaké, awit loro iku kaiket sacara profètis déning wektu profètis. Bilai kang kapisan lan kang kapindho uga kaiket sacara profètis déning “wektu.” Wangsit wektu saka bilai kang kapisan, kang nandhakaké satus sèket taun panyiksa, rampung pas ing panggonan wektu wangsit telung atus sangang puluh siji taun lan limalas dina saka bilai kang kapindho, kang matèni, wiwit. Wangsit wektu ngubungaké bilai kang kapisan lan kang kapindho, lan uga pesen malaékat kang kapisan lan kang kapindho.

Kasampurnaning ramalan wektu tumrap bilai kapisan lan kapindho maringi kakuwatan marang piwulang malaékat kapisan lan ndadèkaké malaékat ing Wahyu sapuluh tumedhak kanggo madhangi jagad kanthi kamulyané. Ngandika bab malaékat kapisan, Sister White nyerat yèn dhèwèké “dipratèlakaké manawa tugasé yaiku madhangi bumi kanthi kamulyané lan ngélingaké manungsa bab bebenduning Allah kang bakal teka.” Iku sajatiné tugas kang padha persis karo malaékat katelu ing Wahyu wolulas.

“Malaékat sing manunggal ing pangumumaning pekabaran malaékat katelu iku bakal madhangi saindenging bumi kanthi kamulyané. Ing kéné kasorot sadurungé sawijining pakaryan kang jembaré nglimputi jagad kabèh lan kakuwatané ngédab-édabi. Gerakan Advent taun 1840–44 iku minangka pawujudan kang mulya saka panguwasané Allah; pekabaran malaékat kang kapisan digawa menyang saben panggonan misi ing saindenging jagad, lan ing sawatara nagara ana minat agama kang paling gedhé kang tau kasaksènan ing nagara endi waé wiwit jaman Reformasi abad kaping nembelas; nanging kabèh iku bakal kasileban déning gerakan kang gagah prakosa ing sangisoré pepènget pungkasan saka malaékat katelu.

“Pakaryan iku bakal padha karo pakaryan ing Dina Pentakosta. Kaya dene ‘udan wiwitan’ kaparingake, lumantar kacurahaning Roh Suci ing wiwitaning Injil, supaya njalari wiji kang aji tuwuh munggah, mangkono uga ‘udan pungkasan’ bakal kaparingake ing panutupé kanggo matengake panèn. ‘Mangkono kita bakal wanuh, manawa kita ngudi supaya wanuh marang Pangeran Yehuwah: miyosé wis katetepake kaya wayah ésuk; lan Panjenengané bakal rawuh marang kita kaya udan, kaya udan pungkasan lan udan wiwitan marang bumi.’ Hosea 6:3. ‘Mulane padha bungaha, hé para putrané Sion, lan padha bungaha ana ing Pangeran Yehuwah Gusti Allahmu: awit Panjenengané wis

maringi marang kowé udan wiwitan kanthi cukup, lan Panjenengané bakal nurunake kanggo kowé udan, yaiku udan wiwitan lan udan pungkasan.’ Joel 2:23. ‘Ing dina-dina pungkasan, mangkene pangandikané Allah, Aku bakal nyurahi Roh-Ku marang sakabehing manungsa.’ ‘Lan bakal kelakon, saben wong kang nyebut asmané Gusti bakal kapitulungan rahayu.’ Kisah Para Rasul 2:17, 21.”

“Pakaryan agung Injil iku ora bakal dipungkasi kanthi pepakaring panguwasa Allah kang luwih sathithik tinimbang kang nandhani wiwitane. Ramalan-ramalan kang kasampurnakake sajrone kacurahan udan wiwitan nalika pambukaning Injil, bakal kasampurnakake maneh sajrone udan pungkasan nalika panutupane. Ing kene ana ‘wektu-wektu pangrengkuhan’ kang dinanti-denanti dening rasul Pétrus nalika dhèwèké ngandika: ‘Mulané padha mratobata lan mbalika, supaya dosa-dosamu kabusak, nalika wektu-wektu pangrengkuhan bakal teka saka ngarsané Gusti; lan Panjenengané bakal ngutus Gusti Yésus.’ Kisah Para Rasul 3:19, 20.” The Great Controversy, 611.

Kasampurnaning wewaton-wewaton wektu saka bilai kapisan lan kapindho ndhatengaken malaékat tumedhak kanggo madhangi bumi kanthi kamulyané ing taun 1840, mangkono maringi kakuwatan marang pawartosé malaékat kapisan; lan kasampurnaning bilai katelu ndhatengaken malaékat tumedhak kanggo madhangi bumi kanthi kamulyané ing 9/11, mangkono maringi kakuwatan marang pawartosé malaékat katelu. Padhangé bumi kalampahan lumantar panggabunganing rong gerakan mau ing sawijining panrapan sing saajar—baris ing dhuwuré baris. Pawartos babagan telung bilai iku kang maringi kakuwatan marang pawartosé telung malaékat. Kabeh iku kagandhèng dadi rong garis; siji internal lan sijiné eksternal. Telung malaékat iku makili pakaryaning umaté Allah, lan pakaryané diwenahi kakuwatan déning kasampurnaning telung bilai mau. Sing eksternal iku Islam lan pakaryan kenabiané, déné sing internal iku Kristus ana ing umaté—pangajab kamulyan. Awit saka iku, Yéhuda kagandhèng karo kuldi ana ing wangsité Yakub ngenani pralambangé rolas putrané ing dina-dina wekasan.

Lan Yakub nimbali para putra-putrané, lan ngandika, “Kowé padha nglumpuk, supaya aku bisa nyritakaké marang kowé apa kang bakal kalakon marang kowé ing dina-dina wekasan. Padha nglumpuka, lan rungokna, hé para putrané Yakub; lan ngrungokna marang Israèl, bapakmu. ... Yehuda, kowé iku kang bakal dipuji déning para sadulurmu: tanganmu bakal ana ing tengkuking mungsuh-mungsuhmu; anak-anaké bapakmu bakal sujud ana ing ngarepmu. Yehuda iku anak singa: saka mangsa, hé anakku, kowé wus munggah: dhèwèké mbungkuk, banjur ndheprok kaya singa, lan kaya singa tuwa; sapa kang wani nggugah dhèwèké? Tongkat karajan ora bakal pisah saka Yehuda, utawa sawijining panguwasa angger-angger saka antarané sikilé, nganti Silo rawuh; lan marang Panjenengané bakal ana panglumpukané bangsa-bangsa. Panjenengané ngiket anak kuldiné marang wit anggur, lan anak kuldi wadoné marang wit anggur pilihan; Panjenengané ngumbah sandhangané nganggo anggur, lan jubah-jubahé nganggo getihing woh anggur: Mripaté bakal abang merga anggur, lan untuné putih merga susu.” Purwaning Dumadi 49:1, 2, 8–12.

Kristus iku Singa saka taler Yehuda, kang ngumbah sandhangané ana ing getih, lan kang iku “wit anggur pilihan,” kang kanthi pralambang kenabian kaiket marang “anak kuldi.” Pesen lahiriah saka telung bilai kaiket marang pesen batiniah saka telung malaékat. Malaékat kapisan lan kapindho lumaku sejajar karo malaékat katelu, lan bilai kapisan lan kapindho kudu lumaku sejajar karo bilai katelu.

Kunci

Peperangan Niniwe iku “kunci” sing ndatengaké pepetenging Islam marang jagad nalika tatu pati Katulik Roma wis mari ana ing undhang-undhang Minggu kang enggal bakal rawuh, yaiku lindhu ing Wahyu sewelas, ing ngendi bilai katelu tumeka kanthi dumadakan. Iku tumeka ing “jam” lindhu mau.

Lan ing ing sajroning jam iku ana lindhu gedhé, lan saprasapuluhé kutha ambruk, lan ing lindhu iku wong pitung èwu padha katumpes; lan para sisane padha ketaman wedi banget, lan padha mènèhi kamulyan marang Allahing swarga. Bilai kapindho wis kliwat; lan, lah, bilai katelu rawuh kanthi énggal. Wahyu 11:13, 14.

Angger-angger dina Minggu miwiti mangsa panggawéné gambar kéwan kanggo jagad iki, lan perang Ninewe iku kunci kang nandhani panaklukan karajan kaping nem nalika sundel Tirus kaèlingi nalika wiwit ngidungaké lagu-laguné minangka panggenapaning Yésaya pasal rong puluh telu. Panyoba gambar kéwan iku minangka ujian kang kanthi iku nasib langgenging wong ditemtokaké, lan iku ditemtokaké sadurungé mangsa kasempatan sih-rahmat katutup. Kasempatan sih-rahmat katutup tumrap jagad nalika Mikhaèl jumeneng. Mangsa panyobaan gambar kéwan tumrap jagad ing Wahyu pasal telulas, ayat rolas lan sabanjuré, dilambangaké déning mangsa panyobaan gambar kéwan tumrap Amérika Sarékat.

“Nalika Amerika, tanah kamardikan agama, bakal manunggal karo Kapapaan sajroning meksa nurani lan nyurung manungsa supaya ngurmati sabat palsu, umat ing saben nagara ing saindenging jagad bakal katuntun kanggo ngetutaké tuladhaé.” Testimonies, jilid 6, 18.

Mangsa pangujian pratandha kéwan buas ing Amerika Sarékat misahake lan ngesahaké segelé satus patang puluh papat ewu ing Wahyu pitu, lan mangsa pangujian pratandha kéwan buas tumrap donya ngesahaké segelé kumpulan gedhé ing Wahyu pitu.

“Bangsa-bangsa manca bakal ngetutaké tuladha saka Amérika Sarékat. Sanadyan dhèwèké dadi sing mimpin dhisik, éwadéné krisis sing padha bakal tumiba marang umat kita ing kabèh péranganing donya.” Testimonies, jilid 6, 395.

Kunci sing kaibarataké déning perang ing Ninewe nandhani wiwitaning mangsa pengujian gambar tumrap donya, déné ing wektu sing padha uga nandhani pungkasaning mangsa pengujian gambar tumrap Amerika Serikat. Sawijining kunci sing kaibarataké déning perang ing Ninewe mbukak jugangan tanpa dhasar sing nuwuhaké banjir Islam, sing kaibarataké minangka walang ing donya. Kunci iku, ing pungkasaning panguwuh ing tengah wengi,

ditipifikasi déning sawijining kunci sing mbukak jugangan sing padha iku uga ing Amerika Serikat ing wiwitaning panguwuh ing tengah wengi.

Kunci ing Amérika Sarékat kaambaraké ing Leviticus rong puluh telu minangka riyaya slompret, nalika kuldi diluwari ing wiwitaning pawartaning panguwuh tengah wengi. Kunci iku diputer nalika bal-balaning geni saka Nashville tekan. Riyaya slompret, lan serangan marang Nashville nalika Islam diluwari, dadi pralambang perang Niniwe ing wektu hukum Minggu.

Hukum Minggu iku minangka pungkasaning pawartaning sesambat “tengah wengi”, awit sesambat iku banjur malih dadi sesambat “banter”, lan wiwitaning mangsa iku miturut kabutuhan sunnat kudu nggambarake pungkasané. Ing bilai kang kapisan, Islam kapesthekake nyiksa wadya Romawi, kang dadi pralambangé Amerika Sarékat, sajroning satus sèket taun. Konci iku (paprangan ing Ninewe) nandhani wiwitaning pawartaning sesambat tengah wengi, kaya déné riyaya slompret. Ing Imamat selikur telu ana limalas dina ing antarané riyaya slompret lan Pentakosta, kang uga riyaya Tarub. Limolas dina iku sajroning mangsa pacoban gambar kewan galak ing Amerika Sarékat cocog karo satus sèket taun panyiksaan ing bilai kang kapisan. Limolas iku saprasepuluhé saka satus sèket.

Limalas dina iku (satus seket taun) rampung nalika telung atus sangang puluh siji taun lan limalas dina wiwit. Wiwit tanggal 22 Oktober 1844, wektu profètis wis ora lumaku manèh, mula satus seket taun panyiksaan iku minangka pralambang limalas dina ing Imamat 23 sing diwiwiti kanthi riyaya kalasangka, banjur limang dina sawisé iku munggahé panji, banjur limang dina sawisé iku pangadilané Dina Panebusan, banjur limang dina tumuju marang pambanjuré Roh ing Pentakosta.

Ing kana iku wiwité “jam, lan sedina, lan sasi, lan setaun, supaya matèni saprateloné manungsa.” “Jam” iku jaming lindhu gedhé, yaiku hukum Minggu. “Dina” iku dinaning piwalesing Pangéran nalika gréja Advent Hari Kapitu Laodikia kasembur metu saka cangkemé Pangéran.

Amarga wong-wong iku bangsa kang tanpa pitutur, lan ora ana pangerten ana ing sajroning wong-wong iku. Ah, manawa padha wicaksana, manawa padha mangerti prakara iki, manawa padha nimbang wekasane! Kapriye bisa wong siji ngoyak sèwu, lan wong loro nggugah mlayune sapuluh èwu, kajaba Watu Karangé wis masrahaké wong-wong iku, lan Pangéran wis nyerahaké wong-wong iku? Amarga watu karangé wong-wong mau ora padha karo Watu Karang kita, mungsuh-mungsuh kita dhéwé uga dadi hakimé. Awit wit angguré asalé saka wit anggur Sodom, lan saka pategalan Gomora; woh angguré iku woh empedu, tandané pait; Angguré iku racun ula gedhé, lan bisa kang nggegirisi saka ula weling. Apa iki dudu wis kasimpèn ana ing ngarsaku, lan kasegel ana ing antarané bandha-bandhaku? Pamales lan piwales iku kaguganingSun; sikilé bakal kesrimpet ing wektuné: amarga dina kasangsarané wis cedhak, lan prakara-prakara kang bakal nekani wong-wong iku padha enggal teka. Amarga Pangéran bakal ngadili umaté, lan bakal getun marga saka para abdiningSun, nalika Panjenengané mirsani yèn kakuwatané wis ilang, lan ora ana siji waé kang katutup utawa kang kari.

Lan Panjenengané bakal ngandika, Endi para allahé, watu karangé kang dadi panyandhangan kapracayané? Pangandharing Toret 32:28–37.

“Jam”ing lindhu iku yaiku “dina kacilakané wong-wong mau.” Iki minangka paukuman tumrap wong-wong ing Adventisme sing ora nduwèni pangerten marang kawruh sing saya ditambahaké ing dina-dina wekasan. Wong-wong mau wis milih watu karang palsu kanggo dhasar mbangun omahé, lan satemené, watu karangé iku mung wedhi.

“Peringatan iku wis rawuh: Ora kena diidini ana apa wae mlebu sing bakal ngganggu dhasaring pracaya kang wis kita bangun wiwit pesen iku rawuh ing taun 1842, 1843, lan 1844. Aku ana ing sajroning pesen iki, lan wiwit nalika iku aku wis ngadeg ana ing ngarsané jagad, setya marang pepadhang kang wis diparingaké Gusti Allah marang kita. Kita ora duwe ancas kanggo nggeser sikil kita saka landhesan panggonané wis dipasang, nalika saben dina kita ngupaya marang Pangéran kanthi pandonga kang temen-temen, nggolèki pepadhang. Apa kowé mikir yèn aku bisa ninggalaké pepadhang kang wis diparingaké Gusti Allah marang aku? Iku kudu dadi kaya Watu Karang Sangakala. Iku wis nuntun aku wiwit nalika diparingaké.” *Review and Herald*, April 14, 1903.

“Tanggal” iku nglambangaké sasi kapisan.

Padha bungaha, hé para putraning Sion, lan padha sukaning ati ana ing Sang Yehuwah, Allahira; amarga Panjenengané wus maringi udan wiwitan marang kowé kanthi sapantesé, lan Panjenengané bakal ndhatengaké udan tumrap kowé, yaiku udan wiwitan lan udan pungkasan, ana ing sasi kapisan. Lan papan panggilingan bakal kebak gandum, lan bak-bak pangempres bakal lubèr kebak anggur lan lenga. Lan Aku bakal mulihaké marang kowé taun-taun kang wis dipangan walang, uler panggragas, uler, lan walang alit, yaiku wadyabala-Ku kang gedhé, kang Dakutus ana ing antaramu. Lan kowé bakal mangan kanthi lubèr, lan bakal wareg, lan bakal memuji asmané Sang Yehuwah, Allahira, kang wus tumindak nggumunaké marang kowé; lan umatingSun ora bakal tau kawirangan. Lan kowé bakal sumurup yèn Aku ana ing satengahing Israèl, lan yèn Aku iki Sang Yehuwah, Allahira, lan ora ana liyané; lan umatingSun ora bakal tau kawirangan. Yoèl 2:23–27.

“Wektu” paugeran Minggu, Islam saka bilai katelu dumadakan nyerang, lan Adventisme Laodikia isin awit padha ngendel marang watu karangé ula. Ing wektu iku, ing sasi kapisan, udan pungkasan kawutahaké marang sawijining umat kang wis kasucèkaké. Ing titik iku Amerika Sarékat dipatèni, sawisé panyiksa wiwit saka Nashville lan sapituruté. Panyiksa kang yaiku karusakaning kutha-kutha iku diwiwiti, lan ing wektu paugeran Minggu Amerika Sarékat rampung (dipatèni) minangka karajan kaping nem saka ramalan Kitab Suci, nggawa mlebu mangsa pengujián gambaring kéwan tumrap donya, kang rampung nalika karajan kaping woluh tekan pungkasané, tanpa ana sing mitulungi (dipatèni).

Efrat

Kali Efrat kanthi simbolis digandhengake karo Islam, lan Efrat ateges, “subur, utawa njeblug metu.” Ing bilai kapindho, patang angin kang kaiket ing Efrat iku diluwari.

Lan malaékat kang kaping nem muniaké kalasangkane, lan aku krungu swara saka patang sungu mesbèh emas kang ana ing ngarsané Gusti Allah, ngandika marang malaékat kang kaping nem kang nyekel kalasangka mau, “Luwarana malaékat papat kang kaiket ana ing bengawan gedhé Éfrat.” Lan malaékat papat mau diluwari, kang wus disawisaké kanggo sajam, sadina, sasasi, lan setaun, supaya matèni saprateloné manungsa. Wahyu 9:13–15.

Éfrat nglambangaké tapel wates sisih wetaning Tanah Prajanjian, lan Islam iku “anak-anaké sisih wetan” ana ing ramalan. Ciri kenabiané yaiku manawa wong-wong mau dipinget lan diluwaraké, diwiwiti saka Hagar kang dipinget déning Sarah.

Lan Gusti Allah ngandika, “Sarak, garwamu, mesthi bakal nglairake anak lanang kanggo kowé; lan kowé bakal maringi asmane Iskak; lan Aku bakal netepake prajanjian-Ku karo dheweke dadi prajanjian langgeng, lan karo turunane sawisé dheweke. Dene bab Ismael, Aku wis miyarsakaké panyuwunmu: lah, Aku wis mberkahi dheweke, lan bakal ndadekake dheweke subur, lan bakal nglairake turunane dadi akeh banget; rolas pangeran bakal dilairake saka dheweke, lan Aku bakal ndadekake dheweke dadi bangsa gedhé.” Purwaning Dumadi 17:19, 20.

Ismael kaparingaké supaya mbabar woh, lan Efrat tegesé mbabar woh. Ing pungkasaning ramalan satus sèket taun panyiksa saka bilai kapisan, ramalan sajam, sadina, sabulan, lan setaun wiwit nalika Islam dipunlilani supaya matèni saprateloné manungsa. Ing wektu angger-angger dina Minggu, karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci dipatèni, lan iku saprateloné Roma modhèren. Islam wus dipunwatesi ing tanggal 11 Agustus 1840, nalika pangwibawaning pekabaran malaékat kapisan, lan dipunlilani manèh nalika pangwibawaning pekabaran malaékat katelu ing 9/11.

Ing tanggal 9/11, panyegelan marang satus patang puluh papat ewu wiwit kalakon nalika pangadilan tumrap wong mati rampung, lan pangadilan tumrap wong urip wiwit kalampahan. Nalika Islam saka bilai katelu diluwari ing tanggal 9/11, iku banjur enggal dipenggak sajrone mangsa panyegelan.

“Panglihatan iki diparingaké ing taun 1847 nalika sadulur-sadulur Advent sing netepi Sabat isih mung sathithik banget, lan saka antarané wong-wong mau mung sawetara sing ngira yèn netepi Sabat iku wigati cukup kanggo narik garis pamisah antarané umat Allah lan wong-wong sing ora precaya. Saiki kawujudan saka panglihatan iku wiwit katon. ‘Wiwitané mangsa kasangsaran’ sing kasebut ing kéné ora nuduhaké marang wektu nalika pageblug-pageblug wiwit diwutahaké, nanging marang sawatara wektu sing cendhak sadurungé pageblug-pageblug iku diwutahaké, nalika Kristus isih ana ing papan suci. Ing wektu iku, nalika pakaryan karahayon lagi nutup, kasangsaran bakal teka marang bumi, lan para bangsa bakal nepsu, nanging isih dikendhalèkaké supaya ora ngalang-alangi pakaryané malaékat katelu. Ing wektu iku ‘udan pungkasan,’ utawa kasagaran saka ing ngarsané Gusti, bakal tumeka, kanggo maringi kakuwatan marang swara sora saka malaékat katelu, lan nyawisaké para suci supaya bisa tetep madeg ing mangsa nalika pitu pageblug pungkasan bakal diwutahaké.” Early Writings, 85.

“wektu cekak” kang nuntun marang pungkasaning probation iku ya iku wektu nalika “Kristus ana ing papan suci” “ngrampungake” “pakaryan kaslametan.”

“Ing sistem tipikal, kang dadi wewayanganing kurban lan imam agungipun Kristus, sesucining pasamuwan suci iku minangka paladosan pungkasan kang katindakaké déning imam agung ing sajroning puteran paladosan taunan. Iku minangka pakaryan panutuping panebusan—yaiku pambuwangan utawa panyingkiraning dosa saka Israèl. Iku pralambang tumrap pakaryan panutup ing paladosaning Imam Agung kita ing swarga, yaiku pambuwangan utawa pambusakaning dosa-dosaning umatipun, kang kacathet ing cathetan swarga. Paladosan iki nyakup pakaryan panyelidikan, pakaryan pangadilan; lan iku langsung ndhisiki rawuhipun Kristus ing méga-méga swarga kanthi kakuwatan lan kamulyan ageng; awit nalika Panjenengané rawuh, saben prakara wus kaputus. Pangandikanipun Gusti Yésus: ‘Ganjaran-Ku ana ing Aku, kanggo mènèhi marang saben wong miturut pakaryané.’ Wahyu 22:12. Pakaryan pangadilan iki, kang langsung ndhisiki rawuhipun kaping kalih, iku kang kapratélakaké ing pawartosing malaékat kapisan ing Wahyu 14:7: ‘Wediaa marang Allah, lan mulyakna Panjenengané; awit wekdal pangadilanipun wus rawuh.’” *The Great Controversy*, 352.

“Ngilangi dosa-dosané umat-Nya” kelakon sajroning pangadilané wong urip.

Mulanéa marga saka kuwi, lan mretobata, supaya dosa-dosamu kabusak, supaya wektu pangayoman bakal teka saka ngarsané Gusti; lan Panjenengané bakal ngutus Gusti Yesus Kristus, kang biyèn wis diwartakaké marang kowé: Panjenengané iku kudu katampi déning swarga nganti tekané mangsa pamulihan sakehing samubarang, kang wis dipangandikakaké déning Allah lumantar cangkemé para nabi suci-Né kabèh wiwit saka wiwitaning jagad. *Lelakone Para Rasul* 3:19–21.

Supaya bisa mratobat, wong kudu isih urip, lan pertobatan kang dirujuk déning Pétrus ing kéné ing pangertèné kang sampurna dumadi nalika “wektu kasenengan bakal teka.” Pangaso lan kasenengan iku udan pungkasan, kang wiwit nalika malaékat kang kuwasa saka Wahyu wolulas tumedhak kanggo madhangi bumi kanthi kamulyané. Malaékat kang kuwasa iku uga malaékat kapisan saka 11 Agustus 1840 kang tumedhak nalika Islam dicegah, lan malaékat iku “ora liya saka sawijining Pribadi kajaba Yésus Kristus.” “Kasenengan” lan “wektu pangembalian samubarang kabèh” diwiwiti kanthi Islam diluwari kanggo nggugah bebenduning bangsa-bangsa, banjur dicegah nalika satus patang puluh papat èwu diségel. 9/11 nandhani wektu kasenengan lan pangaso, yaiku udan pungkasan, lan iku nandhani mangsa “pangembalian samubarang kabèh.” Kang dibalèkaké ana ing pasamuwan, kang wiwit pambalelan taun 1863 wis dadi pasamuwan kang perang, nanging bakal dadi pasamuwan kang menang, yaiku wektu panyegelan satus patang puluh papat èwu.

Pasamuwan kang isih perang iku campuraning gandum lan suket alang-alang, dene pasamuwan kang wis menang iku pisungsi gandum woh kapisan ing Pentakosta. 9/11 iku pisanan kaliné Balaam nggebug kuldiné, lan Balaam (Amerika Sarékat) langsung miwiti perang nglawan terorisme ing saindenging jagad sawisé serangan dadakan mau. Kuldiné Balaam nggambarake telung bilai kang dadi péranganing bilai katelu, lan kang lumaku

sajajar karo pesen telung malaékat. Mulané, telung bilai iku sacara profètis dipréntah déning telung undhak-undhakané telung malaékat. Awit saka iku, kaping pindhoné Balaam nggebug kuldiné iku dadi panglempakan kaping pindho, kaya kang tansah dumadi ing undhak-undhakan kapindho. Ana ing antarané loro kebon anggur, yaiku tanah mulya harfiah kuna lan tanah mulya rohani modhèren, Islam nyerang Israèl tanggal 7 Oktober 2023, lan enggal banjur ana pepalang kang dipasang marang Gaza, banjur Islam bakal nyerang Nashville.

Serangan Nashville iku serangan kapindho saka rong serangan dadakan kang, ana ing paseksiné Balaam, dumadi ing antarané kebon-kebon anggur. Nashville nandhani tenger dalan profetik nalika pekabaran panguwuh ing tengah wengi manunggal karo malaékat kapindho. Pekabaran panguwuh ing tengah wengi diwiwiti nalika loro muridé Kristus, (kang makili pekabaran malaékat kapindho) ngeculaké kuldi iku ing wiwitan mlebu kanthi kaagungan. Prosesi iku ing pungkasané nuntun menyang salib, kang makili lindhu saka paugeran Minggu kang enggal teka, nalika sundel Roma ngalahaké karajan kaping nem saka wangsit Kitab Suci sawisé dheweke dilalèkaké saka sajarahing Amerika Sarékat.

Nalika wanita lacur mau wiwit ngidungaké lagu-laguné ing hukum Minggu, peperangan Niniwé bakal wis kaulang manèh lan kunciné bakal wis diputer, kang nandhani kabukaké mangsa pangujian gambar kéwan buas ing jagad. Peperangan Niniwé iku pungkasaning pawartaning panguwuh tengah wengi, kang salajengipun malih dados panguwuh soraing malaékat katelu. Wiwitaning mangsa iku, kang katandhani déning serangan dadakan marang Nashville, uga bakal wis dipratandhakaké déning peperangan Niniwé, awit Yésus, minangka Alfa lan Omega, tansah nggambaraké pungkasan lumantar wiwitan. Serangan Nashville, miturut kabutuhan kenabian, bakal ngemu unsur-unsur kamenangan Roma nglawan Persia, kang maringi kalodhangan marang Islam kanggo ngebaki bumi kanthi pepeteng. Donald Trump iku pralambang gambar Roma, mulané dhèwèké bakal menang ing peperangan Niniwé kang magepokan karo serangan Nashville, nanging kakuwatané kanggo nahan banjiring Islam bakal wis nyuda.

Peperangan sing kasil dimenangake déning Ronald Reagan ing taun 1989 iku sawijining perang adhem sing wis kawiwitan ing pungkasan Perang Donya Kapindho. Perang adhemé Trump iku perang Panium, lan iku nuntun marang Perang Donya Katelu ing wektu hukum Minggu, sing wis dipralambangaké déning perang Actium lan uga perang Nineveh. Perang adhemé Trump, sing diwakili déning perang Panium, nuntun marang dirubuhaké “témbok” pamisahan antarané gréja lan nagara ing Konstitusi, kaya sing dipralambangaké déning dirubuhaké Tembok Berlin ing taun 1989.

Nashville makili titik nalika kuldiné Balaam ngremuk sikilé Balaam marang témbok, saéngga nandhakaké ana panglumpuhan ing témbok. Mangsa panguwuh tengah wengi diwiwiti déning sawijining kedadéyan sing nabrak témbok pamisah ing Konstitusi, saéngga nandhai wiwitaning panyetelan gambar kéwan mau (gabungan gréja lan nagara) kanthi sawijining waymark sing ngetipifikasi ambruké témbok pamisah ing pungkasaning panyetelan gambar kéwan mau. Donald Trump bakal kanthi profètis ngandika lumantar

sawijining parentah eksekutif sing ngetipifikasi pangandikan ing undhang-undhang Minggu, kaya sing katipifikasèkaké déning Alien and Sedition Acts taun 1798. Ing kono dhèwèké bakal ngalahaké para globalis saka parté Demokrat lan para padanané, yaiku para globalis RINO saka parté Republik. Kamenangané nglawan para mungsuh sing katipifikasèkaké déning Persia ing perang Nineveh bakal ndadèkaké loro-loroning sisih ing perang pulitik kelangan kakuwatan sing perlu kanggo nahan walang-walang Islam sing bakal nyebar ing saindhenging nagara. Sikil Trump sing remuk iku minangka témbok ing wiwitaning pamedharan panguwuh tengah wengi sing nuntun marang témbok ing pungkasan.

Kita bakal nerusake panggatosan babagan telung bilai iki ing artikel sabanjuré.